

Udlændingelovens regler om inddragelse af opholdstilladelser, nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse, udvisning af Danmark samt bortfald af opholdstilladelser kan være relevante ved vurderingen af konsekvenser for en sådan udlænding.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 2, kan såvel en tidsbegrænset som en tidsubegrænset opholdstilladelse altid inddrages, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, eller hvis han/hun må anses for omfattet af artikel 1 F i flygtningekonventionen af 28. juli 1951 – dvs. at der er alvorlig grund til at antage, at han/hun har begået krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden eller alvorlige ikke-politiske forbrydelser, jf. udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 2, jf. § 10, stk. 1. En tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse kan desuden altid inddrages, hvis udlændingen uden for landet er dømt for et forhold, som kunne medføre udvisning ved dom, såfremt pådømmelsen var sket her i landet, eller hvis der er alvorlig grund til at antage, at udlændingen uden for landet har begået en lovovertrædelse, som kunne medføre udvisning ved dom, jf. udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 3, jf. § 10, stk. 2, nr. 1 og 2.

Herudover kan såvel en tidsbegrænset som en tidsubegrænset opholdstilladelse altid inddrages, når udlændingen har opnået opholdstilladelsen ved svig, jf. udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 1.

Endelig kan en udlændings tidsbegrænsede opholdstilladelse inddrages, hvis grundlaget for ansøgningen eller opholdstilladelsen var urigtigt eller ikke længere er til stede, herunder når forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1.

Klage over Udlændingestyrelsens afgørelser efter udlændingelovens § 19 om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl) kan indbringes for Flygtningenævnet.

Derudover kan en udlændings tidsbegrænsede opholdstilladelse nægtes forlænget, hvis der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen, jf. udlændingelovens § 11, stk. 2, jf. § 19. Udlændingestyrelsens afgørelser om nægtelse af for-

længelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl) kan også indbringes for Flygtningenævnet.

Efter udlændingelovens § 25 kan enhver udlænding, også en flygtning, udvises, hvis han/hun må anses for en fare for statens sikkerhed, eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

Endvidere kan enhver udlænding, også en flygtning udvises ved dom efter reglerne i udlændingelovens § 22 for visse overtrædelser af den danske straffelov, herunder straffelovens kapitel 12 og 13 og visse forbrydelser mod liv og legeme. Straffelovens kapitel 12 omhandler bestemmelser til beskyttelse af statens selvstændighed og sikkerhed.

Det bemærkes, at det forhold, at en udlændings opholdstilladelse inddrages, nægtes forlænget, eller at udlændingen udvises, ikke nødvendigvis indebærer, at han/hun kan udsendes tvangsmæssigt af landet, jf. forbudet mod tilbagesendelse til forfølgelse og tortur m.v. i udlændingelovens § 31.

Endelig bemærkes, at det følger af udlændingelovens § 17, at en opholdstilladelse bortfalder, når udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark, eller når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 6 på hinanden følgende måneder. For udlændinge, der med henblik på varigt ophold lovligt har boet mere end 2 år her i landet, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder. Er der tale om en flygtning, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen frivilligt har taget bopæl i hjemlandet eller har opnået beskyttelse i et tredje land.

Klage over Udlændingestyrelsens afgørelser om bortfald efter udlændingelovens § 17 af en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl) kan indbringes for Flygtningenævnet.

Om en persons deltagelse i krigen på irakisk side skal have konsekvenser for en eventuel ansøgning om dansk indfødsret afgøres af Folketinget. Der kan henvises til grundlovens § 44, hvorefter ingen udlænding kan meddeles dansk indfødsret uden ved lov.